

April 1941

Nr. 3

25. Aargang

Spejdernes Magasin

INSTRUKTION

UDGIVET AF

SPEJDERNES HJÆLPEKORPS

BEREDSKABSMÆRKET

Faas paa Depotet
Nyt Oplag udkommet!

BREDGADE 25 E
 KØBENHAVN K

Tryksagen...

i den rigtige Udførelse og den smarte
 Opstilling faar du selvfølgelig hos...

Fr. Palm Greisen

Montergade 2 - Telf. *Central 10.493

DENATURERET SPRIT
 TIL KOGEBRUG.
 DANSK SPRIT-CENTRAL.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
 Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
 Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
 Sekretær: Ellen Hvidso.

OFFICIELT DEPOT:

Det danske Spejderkorps' Depot.
 Skindergade 27, København K.
 Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
 for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
 for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
 Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
 Kalvebod Brygge 2³, København K.
 Telf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
 Montergade 2, Kbh. K. - Tlf. *C. 10493

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
 1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer
 til Korpssets Prøver
 Duelighedstegn

Ny Udgave er udkommet med Fordringerne
 til Beredskabsmærket og Skovmandsprøven

Den lille Spejderbog

Spejdernes Magasin

April 1941

Nr. 3

25. Aargang

Kong Christian X paa sin Morgen-Ridetur.

Der rider en Konge -

Der rider en Konge i Sol og i Blæst
igennem sit arvede Rige.
Og Blomsterne flyver mod ham og hans Hest
fra By og fra Bondemand's Dige.
De nikker fra Sadlen, de fylder hans Favn —
og lægger uvisteligt Grønt om hans Navn.

Naar red vel en Herre saa smilende tryk
igennem de skiftende Dage!
Hans Sind — det var følsomt. Men rank var
hans Ryg.

Og stolt kan han se sig tilbage.
Hans Gerning var ikke en Leg, men et Værk.
Og Viljen, der bar det, var trofast og stærk.

Og dybt ind i Sagaen red han den Dag,
da Landet mod Sønder var vundet,
da Friheden løste for Sange og Flag,
hvis Flugt gennem Slægter var bundet.
Da takked vi stille, da følte vi hed, —
hvor Kongen og Folket — hvor Danmark var ét!

Man spurgte mig ude: Hvor vover vel han,
en Hersker, at færdes saa ene?
Jeg svared dem: Han er vor frieste Mand —
dog rider han aldrig alene.
Han skærmes blot ikke af Vælde og Magt.
Om Kongen af Danmark staar Hjerterne Vagt!

Hans Hartvig Seedorff Pedersen.

VED LEIR- BAALET

SANKT GEORGS DAG

Den 23. April er det Sankt Georgs Dag, den Dag har Baden-Powell valgt til »Spejdernes Dag«, fordi Sagnet fortæller, at Sankt Georg var de svages og fattiges Ven.

Baden-Powell har villet, at alle Spejdere skulde være ridderlige og hjælpsomme, det skulde være deres Adelsmærke, deres Kendetegn. Derfor mødes vi med Kammeraterne i vor Trop den Dag og aflægger hver vort Løfte i denne Kreds og mindes samtidig vor Spejderlov.

MEN DENNE DAG

har ogsaa Bud til os Spejdere paa anden Maade. Den vil minde os om at vi, hver eneste en af os, bør dygtigøre os for at gavne vort Land, vil kæmpe mod det i os, som vi véd er forkert, — som Skt. Georg kæmpede mod Dragen — for at vi kan staa Maal med de Krav, der altid har været stillet til Mænd i Norden.

APRIL ER DEN MAANED,

hvor Foraaret rigtigt sætter ind, hvor alle Spejdere længes ud mod Spejderlivet i det Fri. Inden længe staar vi foran Foraarsturneringerne. Skal din Patrulje hævde sig i Konkurrencerne, maa du gøre dit, Patruljens Medlemmer maa kunne stole paa, at alle gør deres yderste, ikke blot selve Dagen, men i Træningen. Hvad

har du særlige Anlæg for? Træn dig op i det; har hver Spejder specielle Færdigheder i et Par Ting, er Patruljen godt rustet.

Men der er ogsaa noget, der hedder »Rævehalen«. Den vindes ikke af en enkelt Patrulje; den vindes af Troppen. Og hvilken Trop vinder?

Den Trop, hvor alle Patruljer staar godt, selv om de ikke er de dygtigste. Derfor er det en Æressag ogsaa for den Patrulje, der maaske i Øjeblikket ligger i »Bunden«, at sætte alt ind ved Træningen til Turneringen. Meget afhænger af Patruljeføreren, men langt

fra det hele. Derfor maa hver enkelt Spejder sætte alt ind for Troppens bedste.

VED ENHVER TURNERING

er der Lejrliv, og ved Bedømmelsen af Lejren tages der gerne Hensyn til, hvordan Ma-

teriellet er. Ikke om det er nyt eller »flot«, men om det er holdt i Orden. En trænet Dommer kan slutte sig til meget om Patruljen ud fra Materiellets Vedligeholdelse. En dygtig Patrulje har Orden paa sine Grejer, alt er repareret, og alt er mærket. Hvad nytter en flot, velpudset Patruljestander, hvis der mangler Bardunstrammere, eller der er Huller i Teltet!

SPEJDERLOVEN

1. En Spejders Ord staar til Troende.
2. En Spejder er tro mod sit Land, sine Forældre og Foresatte.
3. En Spejder er ærlig og paalidelig.
4. En Spejder er en god Kammerat.
5. En Spejder er ridderlig og 'hjælpssom mod alle.
6. En Spejder er god mod Dyr.
7. En Spejder er lydig mod den, der har Ret til at byde.
8. En Spejder er frejdig og arbejder med Liv og Lyst.
9. En Spejder er sparsommelig og ordentlig.
10. En Spejder er ren i Tanke. Ord og Handling.

Ort Holm

Staa ikke med Ryggen til Solen!

Hvad er dit Motto...? — Her skriver og tegner Baden-Powell om Spejder-Mottoer

Ærgr dig ikke. Det er at staa med Ryggen til Solen.

Hvad er dit Valgsprog? Har du ikke noget? Saa er du meget gammeldags! Her fortæller B-P om nogle rigtige Spejdervalsprog, og — hvad der især vil interessere jer — han fortæller jer, hvad de betyder.

Se efter Lyspunkterne!

Rigtige Spejdere ser aldrig bekymrede ud, saa naar du kan se paa

en Rekrut, at han er søgstelig eller keder sig, kan du godt sige til ham: *Se glad ud: du er snart død!*

Naar han har faaet denne Hilsen et Par Gange, begynder han at huske, at det er hans Pligt at blive ved at smile, ikke blot for at lette sine egne Vanskeligheder, hvad de saa end bestaar i, men ogsaa for at gøre det muntre for andre omkring ham.

I Spejderloven staar der, at en Spejder skal smile selv i den værste Situation. I Smerte, i Vrede eller i Knibe hjælper det med det samme, hvis han blot kan tvinge sig dertil.

Staa ikke med Ryggen til Solen! — er et andet Spejdermotto. Enhver Spejder ved, at Fodspor paa Jorden skal han almindeligvis undersøge med Ansigtet mod Solen, saa Sporene er mellem ham og Lyset. Saa kan han bedre se dem.

Men det er ikke det eneste, dette Motto betyder; det har en anden og større Betydning.

Det betyder, at naar der i det hele taget er noget Solskin eller Lys, saa find det, naar du er i Vanskeligheder eller Ulykke, og faa det mest mulige ud af det.

Hvis du er tilbøjelig til at knurre over din Lod, fordi du er kommet til Skade med Benet og ikke kan være med til en Leg, saa tænk paa andre, der aldrig nogensinde kan lege.

Hvor uheldig du end er, saa husk, at enhver Sag har sin lyse Side. Der er noget Lys et eller andet Sted, hvis du bare ser efter det og ikke vender Ryggen til det.

Naar Katten er ude, spiller Musene paa Bordet — de smaa Pjalte. Netop hvad man vilde vente af de usle smaa Kujoner. Vær en Mand og ikke en Mus. Naar din Fører, Principal eller Far er borte, skal du ikke opfatte det som en Lejlighed til at gøre Dumheder eller forsømme dit Arbejde. Det er din Pligt som Spejder at blive ved paa samme Maade, hvad enten din Fører er til Stede eller ej.

Gør dit Arbejde, fordi det er *dit* Arbejde, og ikke fordi en eller anden ser efter, at du gør det.

Optræd som en Mand og en Spejder og ikke som en Mus eller en Pjalt!

Hold ud.

Disse to Ord er værd at huske for en Spejder. Mange er tilbøjelige til at slappe af og lade Tingene glide, som de bedst kan, naar den første Interesse er forbi. Gør de det i smaa Ting, vil de ogsaa snart bære det i større Ting, og de vil til sidst ikke være noget værd.

Saa hvis du er lidt nedslaaet over Arbejdet og har mest Lyst til at give op og prøve noget andet, saa er det, du skal huske de to Ord: *Hold ud*. Giv aldrig tabt.

Hold ud!

Baden-Powell 1. februar

Med „Pulk“ over Laplands Snemarker

af

Thorkel Vøgg

Noget skal man jo ha' sin Bagage i, og jeg er villig til at bære indtil 25 kg paa Ryggen, men en Rensdyrskindssovepose og Primus, Kogekar, alt mit øvrige Habengut og Proviant til en 10—12 Dage vejer det dobbelte.

Og at rulle og trykke og mase min lækre Rensdyrskindspose sammen til at kunne bæres ovenpaa Rygsækken — næh! det kan slet ikke lade sig gøre.

Dertil kommer Vægten af Filmsapparat, Prismekikkert, Leica med Alverdens Tilbehør af Lysmaaler, Linser, Universalsøger, Spoler og Films.

Og Isoksen (1 Meter lang). Og Klatrejernene: disse væmmelige Tingester med 10 spidse Pigge under hver, glimrende at spænde under Støvlerne paa en Bræ, men umulige sammen med al anden Bagage.

For vi er jo ikke af den Slags pæne Turister, der løber paa Ski gennem Lapland fra Hytte til Hytte. I Hytterne er der Tæpper og Køkkenudstyr, og derfor kan man paa den Slags Ture saa storartet klare sig med en Rygsæk.

Næh! vi gaar jo vore egne, vaade, vilde Veje, lige lugt ind mellem Bjergene, hvor der ikke er nogensomhelst Overnatningsmuligheder udover dem, vi selv skaber, nemlig ved at bygge Igloos. Dertil kræves forresten en Stikspade, en Snekniv og en Sneskovl, og det fik jeg ikke remset op sammen med alt det andet.

Og derfor lægger vi det altsaa i en Pulk.

En Pulk er en særlig Slags Slæde, som man trækker efter sig i en Bambusskagel; dette vejer tilsammen 11 kg.

Pulken er bygget af meget tyndt Træ lige saa spinkelt som en Kano, og forsynet med et Overtræk af Teltduk, der mødes fra hver Side i hver sin Bambusstang. Disse to Stænger rulles sammen og laaser derved for Pulken brogede Indhold og surres for og bag.

Under Pulken er der indtil 7 Meder — og den

er lige saa bred og lang som en selv, og Nyttevirkningen kan derfor ikke blive større, da man sover i Pulken om Natten og har hele sin Udrustning i den om Dagen.

Selv er man iført en dertil konstrueret Sele, hvortil Skaglen hægtes i et Par Karabinhager.

Da vi startede til 3die danske Igloofærd sidste Aar ved denne Tid, gik de 3 Dage med at tilbagelægge 90 km henover een eneste langstrakt Sø, tykfrossen og med haard, vindpakket Sne paa.

Og Elmar Drastrup, som er vant til at køre med Hundespand i Grønland, gik og ærgrede sig over det gode Føre, fordi han fantaserede om et vifteformet Hundespand foran sig og sig selv siddende paa Pulken bagved med Pisk i Haanden i jagende Sus henover Isen.

Men det er jo ikke hver Dag, at man har saadan et Føre. Paa Søer og oppe i Højfjeldet omkring de 1000 Meter, hvor Vinden kan pakke Sneen, er det en Fornøjelse at stavre afsted paa Ski og med Pulk.

De mange Kilo bagved i Pulken skal jo ikke bæres, men bare slæbe efter, og paa haard Sne er der næsten ingen Gnidningsmodstand.

En Uges Tid efter havde vi imidlertid Turens værste Opstigning, ganske vist kun en halvtredie Hundrede Meter til Vejrs, men det tog os fire drøje Timer i Dynger af Sukkersne, som ikke havde nogen Bærekraft.

Sneen hvilede som en Dyne over Krat af Birk og Pil uden at være stoppet ned mellem Buskene. Det hændte, at vi traadte igennem denne Dyne, saa at Skispidserne blev fanget ind i Snarer af Grene, og Pulken sejlede som en dybtlastet bredbovet Baad og skubbende Sukkersneen i Volde foran sig. Og her maatte Drastrup indrømme, at et Hundespand kun vilde være til endnu mere Besvær.

Denne Dag skulde dog ikke gaa til Ende uden endnu en alvorlig Anstrengelse. Vi vilde naa

Udsigt fra Toppen af Laplands højeste Bjerg.

Med Pigsko paa Kebnekaises Top.

Sitasjaurestugan, selv om vi skulde rave os frem i Mørke. Vi kunde se den langt fremme som en mørk Silhuet oppe paa et Højdedrag, og det var der det kneb med at faa halet Pulkene op efter os.

Vi gik først paa skraa opad Bjergsiden, men saa rutschede Pulkene ned og hang vinkelret ned og slæbte langs Bjærget. De hang faktisk i vore Seler, saa vi nærmest bar Pulkene i Hofterne, der blev snoret sammen til en Hvepsetaille. Saa var der ikke andet at gøre end at trippe sidelæns opad med Skiene paa tværs og med Pulkene hængende lige ned.

Jeg naaede velbeholden op og kunde parkere min Pulk uden Fare for Rutsch, men maatte omgaaende halvvejs ned igen for at undsætte Jan Tønnenes og rede hans Skagle, Stave og Sele ud af den Indfiltrering, som et enkelt snublende Trin havde forvoldt, for ellers var hele Bylden gaaet i Skred.

Samme Nat kom den Snestorm, som det havde sparet sammen til hele Dagen, og den holdt os fangen i denne Stuga i to Dage.

Men det gaar jo heldigvis ogsaa nedad engang imellem. Selv om en Pulk hæmmer Bevægelsesfriheden noget, saa er det jo ikke Slalom vi er ude at dyrke, men en Langtur, hvor vi skal fremad, hvad enten det gaar op eller ned.

Saa lægger man Stavene paa Pulkene og tager fat med Hænderne bagud paa selve Skaglen. Den er stiv, for at Pulken ikke skal rende op i Hølene, og smidig nok til at man kan

styre Pulken saa nogenlunde. — Det mest ærgerrige er, naar Nedfarten sine Steder bliver saa stejl — ned ad frosne Vandfald eller dybe Raviner — saa at man maa bremse op og hejse Pulken ned i Tov. Saa er der kun den Trøst ved det, at det er lettere end at skulle den modsatte Vej. Jeg har prøvet begge Dele.

Paa den første danske Igloofærd skulde vi ned ad Tjæktjapasset. Det var den traditionelle Nattevandring, der forestod. Fuldmaanen hang, hvor den skulde Natten til Langfredag, men selv om ogsaa Nordlyset blafrede over os, saa var det alligevel svært at skelne Ujævnhederne i Terrænet, og Niels Rohweder snublede derfor i en Drive af sammenblæst Nysne og fik Skaglen hen over sig paa en Maade, saa at han kun kunde rejse sig op til en krumbojet Stilling med Armene strittende bagud/opad. Han skrev bagefter i sin Dagbog, at Kammeraten kom ham til Hjælp for at befri ham for Selen, men spændte i Mørket Bukserremmen op i Stedet for og gav derved Fygesneen fri Adgang.

I almindelig buklet Terræn med smaa Aase paa tværs har man samme Fornemmelse, som at sidde i den bageste Vogn i en Rutschebane. Farten bliver ikke til noget, førend Pulken har rundet Forhøjningen, og naar man selv naar ned i Bølgedalen, saa har Pulken stadig Fart paa og giver en et venligt Puf fremad.

Jeg husker en Nedfart fra den første Igloofærd, jeg var paa sammen med Svenskerne, inden jeg startede mine egne Ture. Den lille Bjergværksby Sultjelma laa dybt

Iglooen bygges.

nede under os i en Gryde og vi stod en 5—600 m højere oppe og skulde afslutte denne Ekspedition. — Naar vi først var dernede, saa var vi færdige med at løbe paa Ski for denne Gang, saa vi lod staa til. Det gjorde ikke saa meget om et eller andet gik i Stykker (dog ikke paa os selv, men paa Ski eller Pulke), det vilde ikke være katastrofalt for den videre Færd.

Rimfors, kendt af enhver, der har smurt Valle under sine Ski, tog den i mægtige Serpentin nedad og slap uskadt ned i Løbet af faa Minutter.

Jeg slap ogsaa helskindet ned omend lidt mere forsigtigt og langsomt. Midtvejs trimlede jeg og rullede en to-tre Omgange nedad, men da jeg kom paa Benene igen, havde min Pulk aabenbart beskrevet nojagtig det samme Antal Volter, for vi var paa ret Kol samtidig, og saa fortsatte vi uanfægtet. Og jeg tror ikke at Palnatoke løb flottere ned ad Kullen i sin Tid.

Snehytte kaldes en »Igloo«.

Paa samme Tur har jeg set Rimfors nogle Dage forinden ved en anden stejl og lang Nedfart sidde paa Hug paa sine Ski og filme sine egne Skispidsers Pløjen i Sneen. Hans Stave laa bag paa Pulken efter ham, og han lavede med Vilje de nydeligste Parallelsving stadig siddende paa Hug

for ogsaa at filme os andre, der susede forbi ham nedad med slingrende Pulke. Det blev en pragtfuld Optagelse.

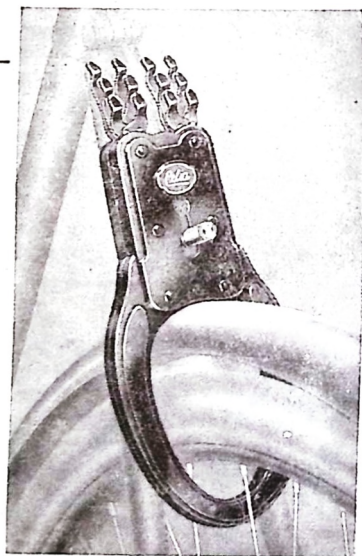
En Igloofærd er en Vintercampering i Renkulturtur. Det er Higen mod Ødemarken, en Stræben mod Uafhængighed.

Vi vil ikke se andres Skispor.

Vi vil selv prikke Hul med Stavene paa det bløde, blinkende Tæppe og trække vore brede Pulkestrimer efter os.

Vi vil have det hele for os selv i Hundreder af Kilometers Omkreds.

Og det fik vi.

Celia-Laasen

Præmieret af
Dansk Cyklist Forbund

Præmieopgaven i „Spejdernes Lommebog“ 1941.

Følgende Vindere er udtrukket:

En Skovmandskniv (skænket af »Fritlufts-Magasinet»:

Ove Andersen, Hornslet St.

»Den lille Spejderbog«:

Jens Rasmussen, Skjoldmosen, Nørrealslev.

Niels Carstens, Kongensgade 7, Hjørring.

Karl Andresen, Kalleshave, Leck, Sydslesvig.

Kaj Poulsen, Guldsternevej 3, København NV.

Jens Rasmussen Hjort, Leere Nørgaard, Svendstr.

»Patruljearbejdet« eller »Prøver og Duelighedstegn« efter frit Valg:

Thonni Kibsgaard, Adelgade 23, Hobro.

Poul Reedtz Christiansen, Hvidegaard, Klampenb.

Ib Hultén, Langgade 77, Randers.

Bent Hertz, Suensensgade 11, København K.

Knud Verner Loimand, Taarup pr. Stubbekøbing.

»Spejdernes Lommebog 1942«:

Aksel Jorgensen, Blæsbjerg, Langesø.

Axel Heldt Hansen, Ejgaardsvvej 20 D, Ch.lund.

Poul Kolle Jorgensen, Amagerbrog. 12, Kbhvn.

Mogens Egeblad, »Vænget«, Sorø.

Knud-Borge Wiis, Sparekassen, Byrum, Læsø.

Løsningen var:

Tjavs var forbavset, fordi Skyggen havde flyttet sig til den gale Side (Solen maa være gaaet fra Vest mod Øst).

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 3

APRIL

1941

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

I har sikkert alle hørt Fortællingen om Mowgli, der var ulydig mod Baloo og Bagheera og derfor nær havde sat Livet til, da Bandarfolket — Aberne — bortførte ham og smed ham ned i Cisternen i »de kolde Lejer«, en Rest af en gammel By, forladt af Menneskene. Da Baloo og Bagheera opdagede, hvad der var sket, blev de meget ulykkelige og vræde, og, hvad der var meget værre, de vidste ikke deres levende Raad om, hvordan de skulde redde Mowgli. Glenten Chill havde fortalt dem, hvor Mowgli var, men inden de kunde naa derhen, kunde det godt være for sent, og de var klare over, at de to alene kunde ikke tage Kampen op med hele Bandarfolket. Hvad skulde de nu gøre? Ja, de vidste jo nok en, som Bandarfolket havde Respekt for, og det var Kaa, den store Pythonslange, men de vilde meget nødig indrømme overfor Kaa, at de var i Knibe. Det var under deres Værdighed at indrømme, at de ikke kunde klare den alene. Men der var ikke andet at gøre, og til sidst vandt deres Kærlighed til Ungen over deres Stolt-hed, og de gik til Kaa, selv om de foragtede ham, fordi han ingen Ben havde. Men de vidste paa den anden Side godt, at var der nogen, der kunde ordne Bandarfolket, saa var det Kaa. Han kunde klatre ligesaa godt som de, og bare han saa paa dem, rystede de af Skræk, og hvis han hvislede en lille bitte Smule, saa stod de saa stive som Støtter og turde ikke andet end adlyde Kaas Ordre. De vidste ogsaa godt, at det bedste, Kaa kunde faa til Middag, var en Abe.

Paa Vejen hen til Kaa drøftede Baloo og Bagheera, at det jo kunde tænkes, at Kaa maaske netop havde spist, og naar en Slange har det, gider den ikke røre sig. Den sluger sit Bytte i een Mundfuld, selv om Byttet er meget større end dens Mund, og det kan den, fordi dens Mund kan udvides og dens Hals og Krop ligesaa. Det kan I selv faa at se paa vore hjemlige Slinger, Snogen og Hugormen. Naar de har ædt f. Eks. en Mus, kan man tydeligt se, hvor i Slangens Krop, den er, for der er Slangen dobbelt saa tyk som ellers. Maa jeg for Resten benytte Lejligheden til at lære jer at kende Forskel paa en Snog og en Hugorm. »Det ved vi godt«, siger I nu, »for Hugormen har en mørk Zigzagstriben ned ad Ryggen, og naar vi kan se den, skal vi passe paa, for saa er det en Hugorm.« Ja, det er det, man man kan ikke altid se dem, for Hugormens Skind kan være saa mørkt, at det falder sammen med Striben. Derfor er det meget bedre at se efter, om Dyret har to hvide Pletter bag paa sin Nakke. Har det det, er det en Snog, har det det ikke, er det en Hugorm. Husk nu det.

Men det var Kaa. Kaa er et vældigt Dyr, er dobbelt saa lang som

Fastelavns-Fest

Fastelavns Søndag holdt 1. Ordrup Flok en vellykket Fastelavnsfest, Flokkens 36 Ulve mødtes Kl. 10 ved Tropskøhuset. Hver Ulv skulde medbringe Kølde og en Maske, som han selv havde lavet.

I kan tro, der var mange morsomme og gode Masker. Ulvene i Flokken har jo Junglenavne, og »Karibu« (Rensdyret) mødte med et rigtigt Rensdyrhoved lavet i groft, brunt Papir med Takker paa. — Se Billedet.

Paa det andet Billede ser I en Ulv sammen med »Professor Langnæse«. Han har en Søster med Krøller, saa hun maatte pænt levere Skæg til Masken. Desuden havde han Armbaandsur om Næsen — det maa vel saa blive Næseur!

Billedet med de seks Ulve er fra venstre: en Chimpance, en Klovn, en Ridder med Visir, Rensdyret, Pinnocchio — der er sikkert en Del af jer, der kender den Bog —, og saa yderst en Klovn.

Da vi havde set alle Maskerne, og de bedste havde faaet Præmie, slog vi Katten af Tønden, og bagefter bed

vi til hver sin Bolle, det var vældigt sjovt, for Bollerne var hængt op ved Siden af hinanden, saa de alle hoppede og dansede paa een Gang. Til sidst blev de dog spist.

Efter at vi havde spist Frokost, legede vi igen, til vi skulde hjem.

Det var en dejlig Ulvedag.

en almindelig Stue og saa tyk som en voksen Mands Laar. Den er en Kvælerslange og kaldes saadan, fordi den snor sig om sit Bytte og kvæler det ved at klemme til. Af Farve ligner den Grenen paa et Træ, og naar den snor sin Hale om en Gren og hænger musestille, kan ingen opdage den, før den med et pludseligt Sæt er over sit Bytte. Intet Under at Bandarfolket var bange for den.

Baloo og Bagheera fandt Kaa, sulten og oplagt til at gaa paa Jagt. Og saa gik det af Sted. Gamle Baloo kunde aldeles ikke følge med, saa hurtigt gik det. Ja, selv Bagheera, der dog ellers nok kan løbe, havde sit Besvær.

Men de naaede dog til Byen, og hvordan Kaa der med et vældigt Slag af sin store, kraftige Krop slog Muren til Mowglis Fangehul itu, har I nok hørt. Uden om stod Bandarfolket og turde ikke røre sig, men hyle gjorde de, og det saa det kunde høres. Mange af dem havde faaet, hvad de havde godt af i den Kamp, der stod paa, men Kaas frygtelige Magt over dem viste sig atter og atter, mest da han begyndte at opføre sin Hungerdans. Da dansede alle Aberne efter hans Pibe. Det er det, I skal efterligne i »Kaas Hungerdans«, som I nok kender. Og kender I den ikke, saa bed jeres Flokfører lære jer den. Den er det nok værd.

GAMMELHOLM- DRENGENE

AF PETER TINI

3. Efter Lommetyven.

En mørk Januareftermiddag var Kvadriljen i Biografen inde paa Strøget; de saa en mægtig spændende Film med Tyve og Politibetjente. Da de bagefter kom ud paa Gaden, var det blevet mørkt, og i Drengenes Hjerter foregik der stadigvæk grusomme Forbrydelser. —

Som de gik paa den mørklagte Gade paa Vej hjem til Gammelholm, saa de i det svage Skær fra et lysende Butiksskilt en i deres Øjne meget mistænkelig Person, der trippede henad Gaden paa en mærkelig Maade. Han gik lige i Hælene paa andre Fodgængere — og han bar et vidunderligt Fuldskæg, som Drengene straks var klar over, maatte være lavet. De var slet ikke i Tvivl om, at her var en maskeret Forbryder, sikkert en Lommetyv, og Spjæt foreslog de andre, at de maatte forfølge Manden. Troid og Jim turde nu ikke gaa med, for de havde lovet at gaa lige og meget hurtigt hjem. Saa Spjæt og Knold optog alene Forfølgelsen.

De gik først ad Frederiksberggade hele Byens Strøg igennem til Kongens Nytorv; det var af og til vanskeligt at holde Forbindelsen med »Langskæg«, som de havde døbt ham, vedlige, der var saa mange Mennesker, og en klam Taa-gje gjorde Mørket endnu mere uigennemsigtigt. Saa om mod »Børsbanken«s kolossale Bygninger — og her begyndte det at blive spændende, for nu drejede »Langskæg« ind paa en mystisk lille Gyde mellem 2 af Bygningerne, der var forbundet ved en lukket Bro. Drengene fulgte stadig efter — de kom ind i en stor Gaard, hvor »Langskæg« nu gjorde Brug af en ikke helt lovlig Lommelygte. Derved fandt han hen til en Jerntrappe, en saakaldt Brandtrappe. Den endrede Manden op ad, til han naaede op paa en Balkon af Smedejern. Han gik hen til en Dør, og efter at have prøvet utallige Nøgler i sit anselige Nøgleknippe fandt han en, der kunde bruges. Spjæt og Knold var i Ly af Mørket ogsaa listet op ad Trappen og stod nu aandeløse af Spænding kun faa Meter fra Døren. »Langskæg« gik ind, men før Døren var faldet i, havde Spjæt faaet Foden imellem, og saa listede de forsigtigt efter. De blev dog hurtigt enige om, at en af dem hellere maatte holde Vagt ved Døren. Det blev Knold, der skulde blive tilbage, og det blev en Aftale, at hvis der forløb mere end

en halv Time, skulde han alarmere Politiet, for det betød sikkert, at Spjæt var kommet noget til inde i Bygningen. —

Spjæt var nu ikke saa stolt over Situationen, men det kunde ikke nytte at give op, naar først de var naaet saa vidt. Han begyndte altsaa sin Vandring i Børsbankens ukendte Gange med en skummel, sandsynligvis bevæbnet Forbryder som Maal, huh! og maaske var der flere Mænd herinde, han kunde godt have mange Hjælpere. I Lommen havde Spjæt heldigvis en Nefalygte, men den var næsten udrændt, saa det var begrænset, hvad den kunde yde af Hjælp.

Naar han gik, syntes han, hans Skridt rungede, og flere Gange snubledede han over Trin; og saa var der saa mange Kanter og Hjørner, som han stødte imod. Og saa vidste han endda ikke, om han var paa den rette Vej; han havde tabt Sporet, fordi de tøvende ved Indgangen. Men omsider saa han et svagt Skær fra en elektrisk Pære; han stod ved en Trappe ned til en Kælder, hvor der ogsaa brændte et Lys. Spjæt fulgte rystende efter og befandt sig pludselig i et mægtigt Rum — Luften var saa underlig tør og varm. Rundt omkring saa han tunge, massive Metaldøre med nogle sære Skiver og Tal paa. Spjæt anede ikke, hvad saadan et Rum skulde bruges til, Mage til det havde han aldrig set. Det var Bankens Boxanlæg med de store brand- og dirkefri Rum, hvor Banken opbevarer sine Værdisager og vigtige Papirer, og hvor almindelige Mennesker kan faa opbevaret Smykker og Dokumenter. En af Boxdørene var aaben. Spjæt kunde ikke dy sig, han maatte se, hvad der var indenfor. Han saa ikke »Langskæg« og listede derfor helt ind — der var stoppet med tykke Bøger paa Hylder. Da lød der et Brag! Døren smækkede i bag Spjæts Ryg — han var fanget som en Mus i en Musefælde, og alt, hvad der var af Lys i Rummet, var det, som Nefalygten gav. Herinde var Luften ogsaa varm og tung, og der var ikke Plads til at røre sig for Bøger og Hylder. Spjæt var ikke egentlig begejstret. Luften gjorde ham dødtræt, saa han maatte krybe sammen paa Gulvet, og pludselig var det, som om han selv var Midtpunktet i en Forbryderhistorie — han hørte en haanlig Latter skralde op, og han følte det, som om Boxen langsomt fyldtes med Sand fra Ventilator i Loftet

— højere og højere — da Sandet naaede ham til Næsen, sansede han ikke mere — — —

Under alt dette stod Knold og holdt Vagt ude paa Balkonen. Det var koldt og mørkt, og eftersom Tiden gik, og Uret paa Holmens Kirke slog sine Slag hvert Kvarter, blev Knold mere og mere urolig. Nu var der gaaet 40 Minutter — og Spjæt havde ikke vist sig. Saa var der altsaa kun eet at gøre — alarmere Politiet. En, to, tro gik det rask til den nærmeste Politivagt. Her lo man først ved at høre den opskræmte Knolds Beretning, men da de hørte, at det var i »Børsbanken« det foregik, var det Politiets Pligt at handle og handle hurtigt; der blev givet Ordre til Udrykning!

— — —
Nu er vi atter nede i Boxen. — Spjæt vaagner pludselig op — han mærker en kold Vind puste ind paa sig. Boxdøren er blevet lukket op, og »Langskæg« staar bøjet over ham — og han ser egentlig noget saa rar ud. »Stakkels lille Fyr«, mumler han, medens han med Besvær løfter Drengen op og bærer ham hen i Elevatoren, der fører ned til Boxanlægget. Paa første Sal bringer han Spjæt ind paa et flot Kontor med store læderbetrukne Møbler. Her lægger han Spjæt paa en Sofa. Saa gaar han hen og pusler ved et Skab og kommer tilbage med et Glas Portvin, som han forsigtig hælder ind i Spjæts Mund. Det kvikker Drengen op, saa han vover at tale. »Tag den med Ro, min Dreng«, siger »Langskæg« — »bagefter kan vi tales ved. Nu skal du først komme dig efter den grimme Oplevelse«.

Da hører de pludselig en voldsom Larm — Politibilene kommer susende med skingrende Sirener og standser brat op ud for »Børsbanken«

— og denne Gang er det ikke engang Film —. Pludselig gaar begge Døre op, og i hver Dør staar 5 kraftige Betjente og peger med Revolvere paa »Langskæg« — men med et Slag kommer alle Revolverne paa Plads igen i Bæltet, og Overbetjenten, der har ledet Udrykningen, gør stram Honnør; thi »Langskæg« er ingen anden end Bankens Direktør.

Han ler hjerteligt og inviterer hele Flokken af Betjente ind paa Kontoret — med dem følger Knold. Direktøren byder paa store Cigarer og takker dem, fordi de passer saa godt paa Banken, han forstod jo nok, hvorfor de var kommet. Han var selv Aarsag til den store Opstandelse, men han havde pludselig faaet Brug for et vigtigt Dokument, og for ikke at forstyrre Portvagten, havde han benyttet Bagtrappen, uvidende om, hvad det skulde føre til. Han morerede sig kongeligt, da han fik hele Historien — men gav dog de to Dreng, der var lidt slukorede over Resultatet, en Advarsel mod

at se for mange Forbryderfilm, for i Spjæt og Knolds Alder var man alligevel lidt vel grønne til at agere Detektiver. Saa tog Betjentene Afsked med Direktøren, som bagefter snakkede muntert med Drengene; de blev mægtig fine Venner, og før Drengene havde sagt Farvel, havde de faaet Invitation til at tilbringe et Par Paaskedage paa Direktørens Landsted. — »Saa gik de i hvert Fald ikke i Biografen de Dage«, sagde han, men det havde de nu ikke gjort alligevel, da der som bekendt ikke er Filmsforestillinger i Paaskedagene.

Peter Tini.

(Næste Gang: En dejlig Paaskeferie).

Marno Sørensen

Skoubogade 5 - Telf. 11636
København

Eventyret om „B-P“!

Ved Omtalen af BP's »Sorte Mænd og vilde Dyr i Afrika« her i Bladet blev det nævnt, at BP var en flittig Skribent, og at det var kedeligt, at kun saa faa af hans mange Bøger var oversat til Dansk. Paa samme Maade har det været med Bøger om Baden Powell.

Vi hilser derfor med Glæde E. Th. Bjørn: *Baden-Powell* (KFUM-Spejdernes Depot). Vi faar her baade en Bog om BP og af BP! Forfatteren har nemlig klogeligt ladet Verdensspejderchefen selv tale mange Steder i Bogen. Selv om Bjørn er en kvik og god Fortæller, saa ved han godt, at vi hellere vil høre BP selv! Bogen er forsynet med Fotografier og BP's egne Tegninger.

E. Th. Bjørn er KFUM-Spejder, og vi kender ham som Postmester i mange store Lejre og Jamboreer. Naar han var færdig med at slikke Frimærker og de øvrige postale Embedspligter, var han ofte at finde ved Lejrbaalet, altid rede til at fortælle en god Historie.

For 25 Aar siden udsendte han sin første Bog

B-P i Afrika
tegnat af
ham selv.

om BP; den er nu forlængst udsolgt.

Det, der har slaaet mig stærkest under Læsning af Bogen, er dette: at forud for vores BP — og her regner vi med Spejderbevægelsens Start, da var BP omkring 50 Aar — ligger et langt, virksomt og begivenhedsrigt Liv, mere end nok til at være en enkelt Mands hele Virke og Gerning. Og alligevel gaar han i Gang med den Kæmpeopgave, som det efterhaanden blev, at skabe en jordomspændende Spejderbevægelse — ud fra dette ene: Kærligheden til sit Land og

Troen paa dets Ungdoms Fremtid.

Forfatteren bruger 86 af Bogens 133 Sider til BP's »første« Liv. Man studser lidt: Det »andet« Liv for Spejderbevægelsen maa da være det vigtigste! Men man forstaar det hurtigt: Hele Spejderbevægelsen bygger paa de Erfaringer — positive og negative — som BP har gjort gennem sit lange »første« Liv.

Derfor følger vi ham fra Barndomshjemmet, hvor hans elskelige Mor lærte ham at sætte Sandhed og Ære højt, at tage Hensyn til Medmennesker og møde Modgang med godt Humør. Paa Skolen og Idrætspladsen og paa hans mange Togter som Officer i Indien, mellem Zulukaffere, i Afrikas Jungle og i Boerkrigen, ustandselig i Situationer, der skulde klares med de for Haanden værende Hjælpemidler — og som blev klaret. Et Liv i direkte Kontakt med Naturen. Og saa forstaar man pludselig, hvorfor Spejderbevægelsen er blevet saadan — og netop saadan. En Høvdings Raad og Erfaringer til sin Stamme!

Den store Høvding er gaaet til Hvile. Men han taler til jer — Ulve, Spejdere, Rovere og Førere — endnu en Gang i denne Bog.

Frode.

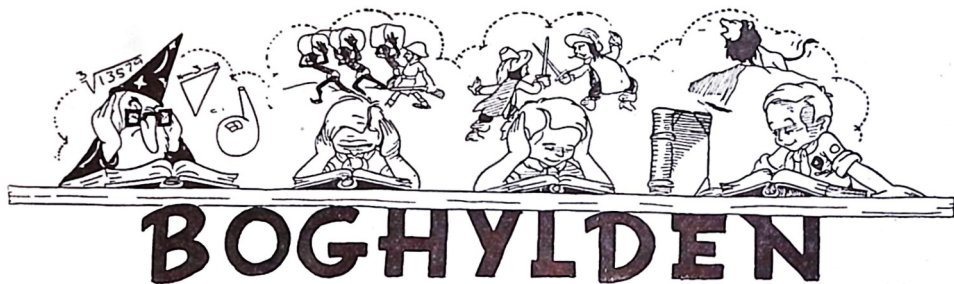

Pris heftet Kr. 3.50

kart. 4.25 — Vælskbind 8.50

Faaes i Depotet og hos Boghandlerne

Feltlægens spændende Historier.

I 10-Aaret for Finlands Frihed var jeg Gæst i en finsk-finsk Spejderlejr langt oppe i Landet. Naturen og Lejrtilværelsen var fuldt af Romantik og Spænding. Jeg længtes senere mange Gange tilbage til Finland. Den samme Længsel har jeg mødt hos Folk, der aldrig har været i Finland, men som har læst Topelius og Runeberg. Saa stærkt virker disse Bøger. Det er derfor en glædelig Begivenhed, at *Zacharias Topelius: Feltlægens Historier* (Gyldendal) nu er kommet i ny Udgave og endda en moderne Oversættelse i 3 Bind. Man lever i Spænding, saa længe man følger Karolinernes Færd.

Byens Dyreliv

af *Hans Hvass og Sikker Hansen* (Schultz) er en ualmindelig smuk og tiltalende Dyrebog, hvor vi bl. a. møder Graaspurve og andre Byfugle, Byens bedste Sangere, Pindsvinet, Byens Rovdyr, Maager og Gnavere. Klik i den inden næste Bytur — der er et og andet at se paa Vej til det Museum, der er Turens Maal. Forfatteren skriver lige saa fængslende som Bror Jens fortæller ved et Lejrbaal! Sikker Hansens Tegninger glæder man sig over og ønsker kun, at man havde en lille bitte Brøkdel af hans Tegnentalent!

For vordende Søfolk.

Anders Georg har skrevet en ny Bog *Paa Kommandobroen* (Fred. E. Pedersen). Vi kender

ham fra »Paa Togt med Skoleskibet Danmark«, »Redningskorpsets arbejder« og flere. Man faar god Besked om de Krav og den Uddannelse, der forudsættes af den, der en Gang vil staa paa Broen som Styrmand eller Kaptajn. Det hele er kædet sammen, saaledes at man følger 3 unge paa deres Vej til dette Maal. Et er sikkert: efter denne Bogs Fremkomst vil der ikke blive færre, der gaar og længes efter at stikke til Søs!

Til Husflidsmærket.

Der har ikke været mange Steder, hvor man kunde hente Vejledning i Linoleumssnit. *Ernst Thomsen: Linoleumssnit* (Reitzel) afhjælper dette Savn paa en udmærket Maade. Linoleumssnit er en af de billigste Former for Husflid, baade hvad Værktøj og Materiale angaar. Og der er god Anvendelse for Arbejderne (Patruljens Skrivepapir, Tropsblad, Ex Libris for at nævne et Par Ting). Bør findes i Tropsbiblioteket!

Ny Svend Erik-Bog — en af de bedste!

Sigurd Togeby: Svend Erik til Søs (Fred. E. Pedersen). Kvikke og morsomme Fortællinger.

De gode gamle Molboer paany

udgivet af Gyldendal. Ulvene er sikkert ikke kede af en Molbohistorie nu og da — og vi andre kan jo endnu ogsaa more os over Storken i Bymarken, Sortepølsen og alle de øvrige. Bogen er fyldt med Alfred Schmidts morsomme Tegninger.

Saa hurtigt og nemt

lukkes Smaasaar med »Hansaplast elastisk«, der beskytter mod Forurening og standser Blødet. Hansaplast er elastisk paa tværs, d.v.s. udvidelig til Siderne, og følger derfor alle Bevægelser, og det er det, det kommer an paa!

Hansaplast - elastisk

H 1058

Indsamling af Brød til Fuglene

Aarhus Spejdere i Marselisborg Skov.

I Vinterens strengeste Periode, først i Februar Maaned, foranstaltede Aarhuskolonnen en omfattende Indsamling af Brød til de sultende Fugle, der paa Grund af Isen og det tykke Snedække havde overordentligt stort Besvær med at finde Føden.

Selve Indsamlingen var organiseret paa den Maade, at Byen blev inddelt i 6 Distrikter — et til hver Dag i den Uge Indsamlingen varede. Hver Eftermiddag Ugen igennem drog 2 Troppe ud i Dagens Distrikt, medbringende Trækvogne og Plakater samt Trommer og Signalthorn, ved Hjælp af hvilke Spejderne paakaldte Folks Opmærksomhed.

Det indsamlede Brød, hvoriblandt mange hele Rug- og Franskbød, kørtes ud til Skovfogederne i henholdsvis Marselisborg og Riis Skov. Disse sørgede for, at Brødet blev udlagt paa de Steder, hvor Fuglene særligt holder til. — To Dages »Høst« kørtes til Havnen, hvor Maagerne, der rent forplejningsmæssigt set havde vanske-

Kolding Spejdere paa Slotsøen.

lige Dage, vidste at paaskønne Spejdernes Hjælp.

Ialt indbragte Indsamlingen i de 6 Dage, den varede, ikke mindre end godt 1½ Tons Brød, et Resultat, der maa siges at være godt, naar man tager i Betragtning, at der kun kunde indsamles fra Kl. 15.30—18.00.

Pressen stillede sig overordentlig velvillig overfor Indsamlingen, og igennem sin Omtale af Foretagendet bidrog den væsentligt til det gode Resultat.

1. Kolding Trop har ogsaa foretaget en Indsamling til Fuglene, og de fik samlet 300 kg Brød.

Og fra 2. Silkeborg Trop meldes der ligeledes om Brødsindsamling til Vildt og Fugle, som fandt Sted i Slutningen af Februar.

Benyt

**Slangerup-
Banen**

til Sommerens Udflugter

Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
Helmdalsgade 29-31
Central 15.321

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

Allerbedst
TOM's

Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

1. Charlottenlund Trop 30 Aar.

1. Charlottenlund Trop kunde d. 3. Jan. fejre sin 30 Aars Fødselsdag. Og den blev fejret. Samtlige Troppens Spejdere mødte op med Knas og Godter til et vældigt Sammenskudsgilde. I Løbet af Aftenen fortalte en gammel Spejder om Troppens Liv i Aarene 1916—19. En helt igennem vellykket Fødselsdag. Lige indtil den foregaaende Dag havde vi snedkereret og malet for at faa Tropslokalet i Orden til Festen, og ved en kraftig Slutsputt lykkedes det ogsaa.

3. Aarhus Trop sejrede

i den Øvelse, som 3., 4. og 5. Aarhus Trop holdt i Marselisborg Skov.

Om Formiddagen deltog ca. 100 Spejdere og Ulve i et stort og vanskeligt Orienteringsløb i haard Kamp om de Præmier, der var udsat til de bedste Patruljer og Bander. Gul og rød Bandede, 3. Aarhus Flok, viste sig at være de dygtigste Ulveunger, som belønnedes med to Standerplader, medens to Spejderpokaler vandtes af Sort Patrulje, 3. Aarhus Trop, efterfulgt af Ørnene, 5. Aarhus Trop, som fik Sølvplade.

Efter Løbet samledes Spejderne i Thors Mølle, hvor Divisionschefen, Borges Andersen talte.

Nyt Trophus i 2. Silkeborg.

Tre Aar er gaaet, siden 2. Silkeborg Trop blev startet. Først i November Maaned sidste Aar lykkedes det at finde et Hus, der passede til Troppens Størrelse. Spejderne tog straks fat paa Udsmykningen, og i December kunde Troppen holde Indvielsesfest, der desuden formede sig som en Julefest.

Trophuset bestaar af to Lokaler, et større til Troppen og et mindre til Patruljerne, begge smukt udstyret med dekorative Tegninger paa Væggene, udført af nogle af de ældre Spejdere.

Chr. d. II's Trop

— ja, det er i Nyborg — det vidste du vist ikke; men som bekendt er Hans Majestæt Chr. d. II født paa Nyborg Slot.

Der er god Gang baade i Trop og Flok. Vi tæller 30 Spejdere og 10 Ulve, men desværre har

vi for Øjeblikket ingen Lokaler, saa alle Møder maa lægges i Hjemmene. Vort energiske Tropsraad arbejder dog ihærdigt med Sagen — det haaber endda paa et Trophus.

Der var ikke en Plads at faa i Salen forleden, da vi holdt kombineret Forældremøde og Spejderfest sammen med de blaa Pigespejdere. Efter at Fanerne var ført ind, og der var budt velkommen, deltes de blaa og gule Interesser, og der holdtes Forældremøde i to Sale. Senere samledes man paany for at overvære den spejdermæssige Underholdning, der foretog sig glat. Den glimrende Aften sluttede med en rask Svingom.

1. Skanderborg Trop og Flok.

Der er startet en »Annekspatrulje« i Ry med 5 Mand.

Troppen havde 5-Aars Fødselsdag den 27. Januar, hvilket markeredes med en lille Festlighed sammen med Spejderforældre og -venner.

Den 2. Marts holdt Troppen stor Fest sammen med de blaa Pigespejdere i Skanderborg. Der blev budt paa forskellig Underholdning.

3. Aarhus Trop.

Søndag den 1. December arrangerede Troppen en Travetur ud i det Blaa. Vi havde en glimrende Tur ud til Beder. Vi spiste vor medbragte Mad i en Landevejsgrøft og naaede hjem til Aftensmaden. Vejret var naadigt.

Tirsdagene den 3. og 17. December var der Kontorraften i vores nye Lokale i Rosengade. Der blev taget en hel Del Prøver, men da vi ikke kunde blive hørt allesammen paa een Gang, hjalp de tiloverblevne de to Roverspejdere med at lave en kunstig Fejs, som nu staaar færdig.

Lørdag den 7. December var der Natorienteringsløb. Vi mødte ved Hovedbanegaarden Kl. 10 og kørte herfra med Toget til Maarslet, hvorfra vi gik ned til Fløjstrup-Hynten, hvor vi overnattede. Næste Dag gik vi 14 km hjem til Aarhus.

Søndag den 19. Januar var der Trophus. Det var først Meningen, at vi skulde øve os paa Signalthorn, men paa Grund af Kulden blev der arrangeret en Skattejagt i Stedet for. Legen sluttede med en Øvelse. Skatten var en Pose Slik.

6. Vesterbro Trop

er »still going strong«. Troppen vandt Divisionsturneringen og Patruljekonkurrencen. Turningsløbet blev vundet af henholdsvis »Ørnene« og »Skovtroldene«. Vi har faaet et nyt Trosplad »Swazi Wolla« og er i Gang med Hvervning af nye Rekrutter. Et stort Byløb Fæstelsessøndag var et Led i denne Hvervning. Og som Prikken over I'et vor størstiledede Tropsfest Fredag den 28. Marts i Studenterforeningen.

4. Østerbro

fejrede den 3. Oktober sin aarlige Tropsfest i Ingeniørhusets Selskabslokaler. Vi samlede ca. 800 Mennesker, der snart med Smil, snart med Taarer fulgte 4. Ø. paa Festen, som vi havde valgt at give Navnet: »Rejsen gennem Danmark«. — Dagen efter fik Tropsføreren et Chock, da der med Morgenposten kom en Check paa 100 Kr. fra en anonym Giver som Tak for den smukke Aften. Troppen har iøvrigt trænet ihærdigt Vinteren igennem med Spejderprøver. Desuden har de fleste af Troppens Spejdere gennemgaaet Beredskabskursus, 12 Mand gaar paa Samaritertkursus og 1 Mand til Trommekursus. Troppen planlægger i Øjeblikket — Traditionen tro — en Paasketur, der vil forme sig som en Tropstrævetur med Kærre.

1. Odenses 30 Aars Fødselsdag.

Den 12. Januar 1941 fyldte 1. Odense Trop 30 Aar. Om Aftenen var der arrangeret Forældreaften paa Hotel »Windsor«. Aftenen indlededes med en halv Times Musik af 3. Odense Trops Orkester. Tropsformanden mindedes vor Chef Baden-Powell og udtalte et »Ære være hans Minde«. Derefter var der Sang- og Musikunderholdning af Troppen og Flokken, og Kolonnechefen fortalte Spejderminder, hvorved han særlig kom ind paa en Tur til Norge. Da Klokken nærmede sig 23, var det Tid at bryde op, og efter at Tropsraadsformanden i en Tale havde hyldet Hans Majestæt Kongen og udbragt et nifoldigt Leve for ham, sluttedes Aftenen med Afsyngelsen af »Kong Kristian« og »Der er et yndigt Land«.

Livstegn fra 1. Kolding Trop.

At Spejdernes Magasin i saa lang Tid ikke har hørt noget fra 1. Kolding Trop, skyldes ikke, at Troppen har ligget i Dvale, tværtimod, det skyldes nærmere, at den har været i en saadan Aktivitet, at man ikke har haft Tid til at give Livstegn.

Den 20. August 1940 fejredes Troppens 28 Aars Fødselsdag, og kort efter blev Troppen Medlem af den nydannede »Koldinghus Kolonne«.

Søndag den 13. Oktober 1940 vandt Ørnepatruljen i et Løb mellem Pigespejdertroppen, Caspar Markdanners Trop og 1. Kolding Trop; det var arrangeret af Pigespejderne

Troppen har en Del Medlemmer i Byens Hjelpekorps.

Søndag den 9. Februar deltog Troppen i en Hjelpeaktion til Fordel for Fuglene, og der indsamledes omtrent 300 kg Brød.

Det sidste Arbejde, Troppen er gaaet i Gang med, er Træningen til den aarlige Spejderfest. Spejderne skal opføre Hostrups »Soldaterløjer« og Ulvene »Kejserens nye Klæder«.

Klit-Divisionen har Fremgang.

Søndag den 26. Januar afholdt Divisionen sit aarlige Førermøde i Struer. Der var mødt 25 Førere fra de forskellige Tropper i Divisionen. I det forløbne Aar har der været en god Fremgang, idet Styrken er steget fra 173 til 253 Mand. 1. Skive Trop og Flok genopstod i Juni, og i November blev Grunden til 1. Videbæk lagt under Ledelse af Lærer Mogens Hougaard Hansen. Foraarsturneringen vil i Aar blive afholdt i Quistrup Skov ved Struer i St. Bededagsferien og bliver en Lejrturnering. Endvidere vil Divisionsroverproven blive afholdt i April, Patruljeførerkursus

Jamboree Tornyster
17.50

Alt i
regl.
Uniformer
og Udstyr

**DET DANSKE
SPEJDERKORPS DEPOT**

FRILUFTS-MAGASINET
SKINDERGADE 27 • KØBENHAVN K
CENTRAL 10909 • 11203

i September—Oktober, og endelig afholdes et Erf-
teraaarsmode for Førere i November.

»Glenterne« i Nykøbing F.

Vi har faaet ikke mindre end 4 nye Ridderspejdere i Troppen.

Den 9. Februar holdt Glenterne i Fællesskab med Bytroppen og Pigespejderne en storslaaet Spejderrevy på Hotel »Baltic«. Det var en vaske-
ægte Sukces. — 1200 Tilskuere ialt —! De lokale Blade betegnede Dagen efter Revyen som væren-
de i Plan med Studenterrevyen i København.
og dette turde vel være tilstrækkelig Anbefaling.

Kong Hans' Trop, Aalborg.

Troppen mønstrer i Dag 43 Spejdere og Ulve. Arbejdet gaar stot fremad, og der aflæg-
ge mange Prøver og Duelighedstegn. Der er 20 Beredskabsspejdere i Troppen. En Del af Rover-
ne har deltaget i et meget krævende Gasrens-
ningskursus i Vinter. Troppen afholdt før Jul i Fælleskab med Jens Bangs Trop en stor Trops-
fest i Haandværkerforeningen, som overværedes af ca. 1000 Tilskuere. Jens Hvass holdt som Af-
slutning en manende Tale til den store Forsam-
ling. Festen gav over 1500 Kr. i Overskud.

2. Silkeborg Trop. Brødindsamling.

Lørdag d. 8. Februar holdt 1. og 2. Silkeborg Trop og Flok deres aarlige Spejderfest. Det blev en storslaaet Sukces. Allerede længe før Festen var alt udsolgt. Underholdningen varede ca. 1½ Time, og især vakte »Regimentsmusikken vender tilbage« Jubel hos Publikum. Den blev udført af 2. Silkeborg.

Søndag den 23. Februar deltog Troppen om Formiddagen i Brødindsamlingen til Vildtet og Fuglene. Om Eftermiddagen sloges Katten af Tønden.

Torsdag den 27. Februar holdt samtlige Spejderkorps og FDF indendørs Lejrbaal; der var mødt mange Forældre og interesserede. I Pauserne mellem de forskellige Troppes Underholdning blev der sunget Spejdersange og Canons.

Mogens Helms, TA, Glenterne, Nykøbing F.
Cyrill Jensen, PF, » » »
Harvey Hansen, PF, » » »
Erik Jensen, » » »
Jørgen Poulsen, PF, 1. Bispebjerg Trop.
Edgar Hansen, Skovmand, 1. Bispebjerg Trop.
Jørgen Østergaard, 1. Skanderborg.
Per Ole Müller, TF, Kong Hans Trop.
Bruno Pedersen, TA, » » »
Stig Grützmeier, TA, » » »
Frank Heyby, TA, » » »

Olympic-Cykler

Henry Hansen

Nørrevold 82
Palæ 4045 - 7600

Ratebetaling

20 Kr. Udbetaling - 10 Kr. pr. Md.

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalthorn

Spejdertrummer

Landsknægttrummer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

SPORTS Beklædning Rekvisitter

køber vi hos

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082
København K.

En rigtig

Søspejderlejr!

Det er vel nok en herlig Fornemmelse — alt er klappet og klart til Lejren ved Kongsøre. Telte, Kogesæt, Redningsreb og hvad der iøvrigt hører til i en Lejr, venter kun paa at blive spændt paa de knirkende og raslende Gangere. Patruljefartøjet er sejlet til Nykøbing. — Jo, der er store Ting i Gære.

Telefonen kimer arrigt. »Hallo, Goddag, det er Fru Hansen. Jeg maa desværre meddele Dem, at Arne er kommet til Skade, han er for Øjeblikket paa Hospitalet. — Nej, han knækkede sin Forgaffel, og han maa blive hjemme. — Ja, det er beklageligt, men De kan se hen til ham om en Time.«

Hvad skulde jeg gøre, min ene Patruljefører slaaet ud, og dog, — Haabet er lysegrønt.

Med bange Anelser ringer jeg paa hos Arne, da lyder der en velkendt Stemme bag ved mig »Goddag Schionning«. Det var Kalorius med et stort Plaster over Hagen, og begge Hænder rullet ind i Bandager. »Du skal ikke se saa fortvivlet ud, jeg starter i Aften.«

Et sidste Eftersyn af Pakningen og vi er startet. Turen gennem Byen er besværlig grundet paa den megen Trafik, men snart ligger vi i Bidevind paa Landevejen mod Roskilde. Af særlige Oplevelser paa dette Stræk kan nævnes Overfaldet paa en fredelig Bager ved Roskilde, som vi aad ud af Huset.

Det sidste vanskelige Stræk til Langtved har vi tilbage, inden vi kan krybe til Køjs. I bulder Mørke ruller vi igennem Skovene ned til Færgelejet; op og ned gaar det ad stejle Skovbakker. Vi aser og maser, pludselig lyder der et Vræl, det er Børge, der baglæns kommer kurende ned med Køretøj og det hele. Da vi naaede Pladsen, hvor vi skulde overnatte, kan I tro, det gjorde godt at komme til Køjs, men vi havde ogsaa spist 50 km.

Næste Formiddag, efter at Patruljerne havde skaffet og brudt Lejren, tog vi fat paa de sidste 50 km til Kongsøre. Solen skinnede, og vi kørte igennem de skønneste Landskaber, man kan tænke sig. Gør selv den samme Tur, og I vil give mig Ret.

Det første, vi foretog os, da vi naaede Kongsøre, var at opsøge Skovfogeden, der venligst anviste os Lejrpladsen, og hvor der kunde hentes Brænde og Vand.

Lejrpladsen laa lige ud mod Fjorden, omkranset af Skove paa de tre Sider. I Strandkanten var der en Del Sten, men det varede ikke længe, før vi havde fundet en god Badeplads, hvor Bunden var uden Huller, og saa kan det vel nok være, vi fik os en Gang Spuling.

Kort efter gik Patruljerne i Gang med Rejsning af Telte og Indretning af Bys og Kogesteder ved Stranden.

Efter at vi havde ladet Middagsmaden smage, tog vi os en lille Spadseretur rundt i Terrænet for at se, hvor de Ting laa, som vi skulde bruge til Indretning af Lejren næste Dag. Efter endt Ekspedition samledes vi rundt om et lille, hyggeligt Lejrbaal, der ved sin varme Glød og sit vekslende Farvespil sendte vore Tanker ud paa fjerne og spændende Eventyr.

Den morgenfriske Kommando »Alle Mand rejser ud af Køjerne« bryder Morgenens Stilhed. De arme Sovetryner, der ikke kommer ud af Posen med det samme, faar sig en Køretur paa Rygen igennem det vaade Marehalm.

En rask Dukkert i de salte Vover, Udluftning af Telte og Køjer, og vi er klar til Skafning.

Dagsbefalingen lyder paa Rejsning af Flagstang, Konstruering af Spisebord og Køleskab og manglende Lejrarbejder. To Mand skal efter Patruljebaaden »Math« i Nykøbing. Een Mand henter Proviant.

En herlig Sommerdag.

Arbejdet gaar raskt fra Haanden. Lejren genlyder af Øksehug og glad Latter, alle hænger i, saa Lejren kan staa færdig, naar Patruljebaadene ankommer.

Udkigsmanden varskoer: »Math i Sigte 4 Streger til Bagbord«. Hurtigt samles vi til Parade og hilser Fartøjet med Dannebrog, der første Gang gaar til Tops i Lejren.

Den følgende Dag prøver vi Lufttankene i Math, og da deres Bæreevne er tilfredsstillende, varer det ikke længe, før Patruljerne paa Skift pløjer de blaa Bølger. Patruljen, der er i Land, passer de forskellige Tørner, der er i Lejren, og har de Frivagt, trænes der i Signalering, Sporing, Svømning — eller de ligger og slikker Solskin.

En Aften havde vi Besøg af en Sejlsportsmand, der var paa Langtur, han deltog i Lejrbaalet. Vi opførte smaa Sketches og proppede ham med en Masse »Skipperløgne«, som blev slugt raa.

Stor Opstandelse i Lejren, en af Spejderne meddeler, at en stor Indianerstamme har opslaaet sin Lejr paa Pynten overfor, deres Totempæle er prydet med Guld, og de har kostbare Stene i deres Halssmykker.

»Math« sættes i Søen.

Ved Tanken om Guld og Rigdom betænkte vi os ikke længe. En Patrulje tog med »Math« over til en lille Vig i Nærheden af Indianerlejren,

den anden Patrulje tog over Land, for paa den Maade at falde dem i Ryggen, men det skulde gaa anderledes.

Indianerne havde lugtet Lunten, saa da vi ved Nattetide overfaldt Lejren, blev vi taget paa fersk Gerning og en for en bundet til Marterpælene, hvor vi kun mod gode Ord og Betaling slap for at blive stukket ihjel med Fiskeben.

— — —
Vi er naaet til sidste Dag i Lejren, der afsluttes med en stor Olympiade.

Som der blev hoppet og sprunget. Ja, der siges, at en Patruljefører hoppede saa højt, at han blev borte i 5 Minutter, men det kan kanske være, jeg har hørt fejl.

Resultatet af Olympiaden blev to Idrætsmænd begge 13 Aar.

Slut, slut er Lejren. Vi kaster et sidste Blik paa de kendte Omgivelser og siger dem Tak for alle de glade Minder.

Kaptajn BLOD.

SØSPEJDER – SOMMERLEJR – 1941

Jeg antager, at jeres Tropsfører allerede har fortalt jer, at der fra 29. Juni til 6. Juli i Aar vil blive afholdt en Lejr for alle danske Søspegdere ved Isefjorden. Vi vil se at faa saa mange Fartøjer som muligt som saaledes at der kan blive rig Lejlighed til at dyrke Sejls og Roning i det udmærkede og farefri Farvand. Søspegjerne skal bo i Telte, og det vil være klogt, om Søspegderpatruljerne allerede nu tænker paa, hvorledes de vil skaffe sig Telte. Det bedste var naturligvis, om de kunde blive Ejere hver af et eller to Telte, — men er dette ugørligt, maa de se at laane Teit. Kolonnen evt. Divisionen vil sikkert være behjælpelig i denne Forbindelse. For de Søspegderafdelinger, der umuligt selv kan skaffe Telte, vil Korpsset sørge for Teltplads.

Lejren vil ikke blive en Ferielejr, men en udpræget Instruktionslejr, hvor Tiden vil være optaget af Træning i praktiske Søspegder-Færdig-

heder. Da det maa formodes, at der ikke kommer saa mange Fartøjer, at alle paa een Gang kan være til Søs, vil der ogsaa blive nogen Lejlighed til at prøve enkelte Landspegderøvelser (en Terrænleg f. Eks.), en Natøvelse med Blvækering o. lign.

Der bliver antagelig ogsaa nogle Konkurrencer i Søspegderfærdigheder (Sejls, Roning, Signalering, Kast med Redningsreb, Svømning og Livredning m. m.). — Der vil forøvrigt blive lagt megen Vægt paa Svømning.

Lejren skal nok blive god, og jeg garanterer for, at I vil faa Udbytte af den, dels ved de Erfaringer og den Dygtighed, I vil erhverve, dels — hvad der maaske er det vigtigste — ved det Kammeratskab, og den Aand, som Lejren vil blive præget af.

Bedste Søspegderhilsen

Tage.